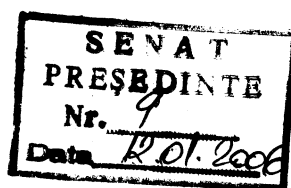

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE

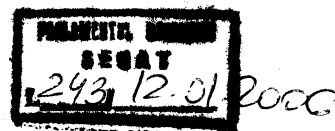
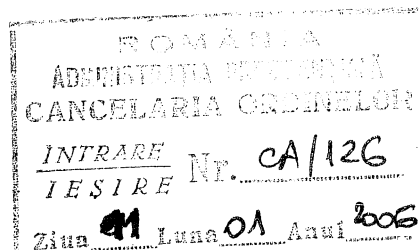
La Biroul Permanent.

[Signature]

16.1.2006

Domnului Nicolae VACĂROIU

PREȘEDINTELE SENATULUI

București, 11 ianuarie 2006

Domnului Adrian NĂSTASE

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR

În temeiul art. 77 alin. (2) din Constituția României și al art. 43 din Regulamentul
ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

LEGII PRIVIND STATUTUL DEPUTAȚILOR ȘI AL SENATORILOR

243/2006
1. Motivul cererii de reexaminare este acela că legea privind statutul deputaților și al senatorilor, trimisă spre promulgare, stabilește atât pentru parlamentarii în funcție, cât și pentru foștii parlamentari, unele avantaje care, prin natura lor excesivă exced categoriei drepturilor și se constituie în privilegii interzise de art. 16 alin. (1) din Constituția României. De asemenea, regimul juridic al parlamentarilor în materie procesual penală conține dispoziții care încalcă art. 21 din Constituția României referitoare la liberul acces la justiție.

2. Art. 5 alin. (4) stabilește că „Legitimația și însemnul se pot păstra de către titular după încetarea mandatului, cu titlu evocativ.” Păstrarea legitimației și însemnului după încetarea mandatului ar crea multiple situații nefirești. Nici un alt demnitar (ministru sau asimilat al acestuia) nu are un astfel de privilegiu. În plus, predarea lor la sfârșitul mandatului ar fi firească și pentru a evita, pe de o parte, orice tentație de a abuza de calitatea de „fost parlamentar”, iar pe de altă parte eventualele alegații cu privire la comiterea unui astfel de abuz. În situația în care aceste argumente nu sunt suficiente pentru înlăturarea textului care

permite păstrarea legitimației și însemnului după încetarea mandatului, o modificare se impune cu necesitate deoarece gratuitățile referitoare la călătoriile parlamentarilor se acordă, astfel cum dispune art. 44 alin. (1), exclusiv pe baza legitimației de deputat sau de senator, reglementarea trebuind să prevadă și o modalitate ușor perceptibilă de către terți din care să rezulte că respectivul document nu mai produce efecte juridice, datorită încetării mandatului.

3. Pașaportul diplomatic constituie un document ce, potrivit acordurilor internaționale, facilitează îndeplinirea misiunilor diplomatice. De aceea, este excesiv ca, de acest document, să beneficieze și membrii familiilor parlamentarilor, potrivit art. 48 din lege. Legea nr.248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, în art. 8, limitează acest drept numai pentru copiii **minori** ai parlamentarilor, **nu și pentru majorii aflați încă în întreținerea sa**. În cazul în care prezența acestora este necesară îndeplinirii, de către parlamentar, a unei misiuni încredințată de către statul român, legea amintită lasă posibilitatea ministrului afacerilor externe de a-i acorda pașaport diplomatic, astfel că **acordarea de drept a pașaportului diplomatic unui major, pentru simplul motiv că are soț/soție/părinte parlamentar, este excesivă**. De asemenea, prevederea referitoare la pașaportul diplomatic constituie o discriminare nepermisă de Constituție, între parlamentari și ceilalți demnitari, parlamentarii fiind singurii care ar beneficia de acest regim pentru copiii lor. De altfel, parlamentarii beneficiază de pașaport diplomatic pentru îndeplinirea misiunilor lor tocmai pentru că sunt reprezentanții poporului. Ar fi cu totul nepotrivit ca un astfel de drept să fie extins la cei care nu justifică în nici un fel acordarea lui.

4. Într-un capitol separat, intitulat „*Alte drepturi patrimoniale ale parlamentarilor*”, legea privind statutul deputaților și al senatorilor stabilește că, pe lângă dreptul la indemnizație pe durata exercitării mandatului de parlamentar, deputații și senatorii beneficiază, în continuare, chiar și după expirarea mandatului, de o **indemnizație tranzitorie** din partea Camerei respective, până la obținerea unei retribuiții salariale sau venituri din activități independente, dar nu mai mult de 6 luni de la data expirării mandatului. De asemenea, tot în cadrul aceluiași capitol, legea conține prevederi speciale referitoare la **pensiile de serviciu ale parlamentarilor, ce nu țin cont de proporționalitatea cuantumul pensiei cu sumele efectiv cotizate la sistemul de pensii**. Așa cum am precizat la punctul anterior, parlamentarii fiind singurii demnitari care ar beneficia de aceste facilități după pierderea calității de deputat sau de senator, prevederile sunt discriminatorii față de alte categorii de demnitari și, prin aceasta, neconstituționale.

Nu trebuie însă uitat că demnitățile se exercită în interesul poporului, astfel că nu pot fi detașate de percepția și de starea economică generală, motiv pentru care nu susținem atribuirea unor asemenea drepturi pentru demnitarii români, inclusiv parlamentarii. De altfel, atât primul-ministru, în numele Guvernului României, cât și alți demnitari și reprezentanți ai sindicatelor și ai societății civile, ne-au solicitat în mod public formularea unei cereri de reexaminarea a acestei legi, din aceleași motive.

5. Art. 23 alin. (5) trebuie reformulat astfel încât să nu poată fi interpretat în sensul ca parlamentarii să nu poată fi chemați să depună mărturie ca martori în procesul penal, în fața

poliției ori a parchetului, deoarece s-ar încălca astfel **liberul acces la justiție** al persoanei vătămate din acel proces, **garantat de art. 21 din Constituția României**.

Din aceleași motive, pentru a nu împiedica realizarea justiției, trebuie eliminată posibilitatea de a ascunde organelor judiciare faptele și informațiile de care deputatul sau senatorul a luat la cunoștință în exercitarea mandatului. Prevederea **se referă exclusiv la acele fapte și informații cu relevanță în procesul penal** și, de aceea, **organele judiciare au dreptul să intre în posesia lor**, respectând, bineînțeles, normele procedurale specifice, precum cele referitoare la protecția informațiilor clasificate.

6. Art. 24 reglementează procedura în caz de reținere, arestare sau percheziție a deputatului ori senatorului. Considerăm că trebuie stabilită o procedură în concordanță cu termenele stabilite de către Constituția României în art. 23 alin. (3) și de către Codul de procedură penală în art. 144 alin. (1). Astfel, reținerea nu poate fi dispusă pe o perioadă mai mare de 24 de ore, însă acordul Camerei din care parlamentarul face parte pentru arestarea sa poate fi dat în 15 zile de la cererea sau înștiințarea ministrului justiției. Mai mult, alin. (4) al art. 24 din legea trimisă spre promulgare stabilește obligativitatea publicării acestei hotărâri în Monitorul Oficial al României, fără să menționeze dacă publicarea reprezintă o condiție „*ad validitatem*” a hotărârii. Prin interpretarea logică, analizând instituții similare, rezultă că nepublicarea împiedică producerea efectelor juridice. De aceea, procedura criticată trebuie redusă ca durată pentru a nu permite punerea în libertate a unei persoane periculoase pentru societate, eventual stabilind o încuviințare provizorie dată de către Biroul permanent, tot astfel cum, la art. 23 alin. (4), acesta poate revoca provizoriu reținerea.

De asemenea, trebuie reglementat termenul în care Monitorul Oficial al României este obligat să publice hotărârea în cauză. Fără aceste reglementări, statul se va găsi în imposibilitatea de a realiza justiția, pedepsind vinovații dar, mai ales, protejând nevinovații.

Având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii privind statutul deputaților și al senatorilor, ținând cont de motivele invocate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU